

At være modig

Lori Fuller Sosa

Kirkens tidsskrifter

(Baseret på en virkelig hændelse)

Primaryprogrammet var i dag, og Brayden var nervøs. Han havde øvet sig og øvet sig på sin del. Men han var bange for at sige noget foran så mange mennesker.

»Jeg vil ikke i kirke i dag!« sagde Brayden. »Det er for skræmmende at sige min del.«

Mor gav ham et stort knus. »Jeg ved, at det kan være skræmmende at tale i kirken. Men du har øvet en masse. Jeg ved, du kan klare det.«

»Skal vi bede en bøn?« spurgte far. »Vi kan bede vor himmelske Fader om at hjælpe dig med at være modig.«

Brayden nikkede.

Mor, far og Brayden knælede ned og foldede hænderne.

»Kære himmelske Fader,« bad mor, »hjælp Brayden til at være modig. Hjælp ham til at kunne sige sin del.«

Efter bønnen satte Brayden sig ind i bilen, og de kørte alle i kirke.

Brayden var bange, da han sad på forhøjningen sammen med de andre børn. Men han huskede bøn-
nen. Det fik ham til at føle sig lidt bedre tilpas.

Snart var det Braydens tur til at tale. Han så ud over menneskerne, der smilede til ham. Der var mor og far! Han tog en dyb indånding.

ILLUSTRATIONER: ADAM HOWLING

Så sagde han sin del højt og tydeligt. Han huskede endda alle ordene.

»Du gjorde det så godt,« sagde mor efter kirke. »Det ser ud til, at vores bøn blev besvaret.«

Brayden smilede. »Vor himmelske Fader hjalp mig!«

De gik tilbage til bilen sammen. »Hvordan havde du det indeni?« spurgte far.

»Jeg var stadig bange, men det var okay,« sagde Brayden. »Og jeg havde det godt, efter jeg havde sagt min del.«

»Ved du, hvad den gode følelse var?« spurgte mor.

Brayden tænkte sig om et øjeblik. »Jeg tror, at det var Helligånden.«

»Det tror jeg også,« sagde mor. »Og selvom du var bange, hjalp Helligånden dig til at være modig.« ●